

بود، سپردند. مجاهدین شیراز که در کاب آقا شیخ جعفر به بیرازجان آمده بودند به تحریک ابادی داخلی انگلیسها در بوشهر و شیراز که از جمله قوام الملك و دریا یکی بودند و توافقی که در میان آنها افتاد چند دست بودند و پس از مدتی توقف در بیرازجان که حضرت السلطنه عقیده داشت در آنجا بمانند و از حمله اسماعیل خان شایط شبانکاره، و هجوم انگلیسها جلوگیری به عمل آورند، متفرق شدند و اغلب بدون انجام کاری به شیراز بازگشتند و حتی بسنی از آنها در بازگشت جز مرفقاران قوام الملك گشتند».

دولت مرکزی و دریا یکی خواستند با تخلیه بوشهر توسط انگلیسها سران مجاهدین و دلیران تنگستانی را نیز متقاعد سازند که دست از جنگ و بسیج مردم بردارند، چون همه چیز تمام شده است در صورتی که فتنون انگلیسها در چند فرسخی بوشهر وجود داشت.

«ولی باز نه دلیران تنگستانی و نه آیت الله آقا شیخ جعفر و نه آیت الله شیخ محمد حسین کازرونی و امامی مجاهدین دشتی و دشتستانی و شیرازی رضایت نمی دادند و می گفتند باید انگلیسها به کشتی های جنگی خود برگردند و از نواحی بوشهر هم بیرون روند تا حالت جنگ و بسیج عمومی هم خامه یابد»
مؤلف «تهدت روحانیون ایران» می افزاید:

«آیت الله محلاتی می گفتند برای تأمین این منظور حتی بعد از تخلیه بوشهر، باز ما در بیرازجان ماندیم و ماندن ما دوماه طول کشید، در آن مدت زایر خضر خان و شیخ حسین خان و رؤسای دلیران تنگستانی هفته ای یکبار و گاهی دو بار به دیدن آقا شیخ جعفر (پدر معظم له) و شیخ محمد حسین به بیرازجان

می آمدند و پیرامون نحوه دفاع از فارس و جلوگیری از رخنه بیشتر انگلیسها به نواحی منطقه مذاکره می کردند.»

و فرمودند همان روزهای اول ورود به اتفاق مرحوم سید مرتضی اهرمی از علمای بزرگ بوشهر به دلووار رقتیم و در مراسمی که به عنوان مجلس ختم برای شهید رئیسعلی گرفته بودند و تمام خوانین منطقه در آن شرکت داشتند شرکت کردیم. پسر شهید رئیسعلی هم حضور داشت آیت الله آقا شیخ جعفر در دلووار از رشادت ها و مردانگی کم نظیر رئیسعلی خان یاد کردند و به پسر رئیسعلی و مردم قهرمان دلووار تسلیت گفتند و شادی روح آن شهید به خون خفته را از خداوند مسئلت داشتند.

و افزا دادند که لباسها و کفشها و لوازم سربازان مقتول انگلیسی و هندی در کوشه و کنار میدان جنگ و میان نخلستانهای دلووار ریخته بود و ما را به تماشا می آوردند (آن موقع تقریباً چهل روز از جنگ بزرگ رئیسعلی و بیست روز از شهادت او می گذشته است)

و آیت الله محلاتی از زایر خضر خان، امیر اسلام و شیخ حسین خان سالار اسلام و فرزندان رشید آنها و روح دینی و شور مذهبی آنها تمجید می کردند و آن قهرمان ملی و دینی را به یکی می ستودند گفتیم که حضرت آیت الله محلاتی در آن اوقات بیست سال داشته اند و در تمام مراحل همراه پدر بزرگوارشان مرحوم آیت الله آقا شیخ جعفر بوده اند» (۱).

غرض اقدام دفاعی و انقلابی مرحوم آقا شیخ جعفر طوری در منطقه انعکاس پیدا کرد که موجب بسیج تمام مجاهدین اسلام گردید و مخصوصاً اهالی دشتستان و تنگستان که همگی از شجاعان غیور و جنگجویان با حرارت بودند، قولاً و عملاً پشتیبانی خود را با وی ابراز داشتند و در هر مورد دستورات درهنمودهای آن